

כת ולהסביר לאם מרת הנפש כי עליה להשתדל להשרות מעט צחוק ושמוחה ב־ בית, ואם גם יקשה הדבר.

אבל לא רק עבודה. יש גם חיים, אמנם לא ממין אלה שהיו פעם. פעם היתה אר גדות משוטטים (בת שלושה), היו מטייל לים בשבתות בכל מיני מקומות שהיום אפשר לראות אותם רק במשקפת או על המפה. גם היום יש חברה, אפשר לפגוש אותם בשעות הצהריים או לפנות ערב ב־ קפה „עטרה“. „עטרה“ היא כסית, שם יושבים סטודנטים דגולים ושאר אנשי רוח ודנים בבעיות מבעיות שונות, שם יושבים תלמידי „בצלאל“ ותלמידות בתי ספר ל־ גנות, אחיות, אופנה ובלט. לפעמים יש ל־ שוליק, כמובן, גם איזה חבר. אולם אין היא מרבה לצאת בערבים מביתה. היא חר־ בבת מוסיקה ואפשר למצוא אותה כמעט בכל הזדמנות הניתנת לחובבי המוסיקה. אמנם אין בירושלים תזמורת פילהרמונית, אבל בכל זאת יש מוסיקה בשפע, בצורת ערבי תקליטים או ערבים למוסיקה קמ־ רית.

בכלל ירושלים אינה דומה לתל אביב. מחוץ לסטודנטים, המקימים רעש, הרי אר־ הבים הירושלמים האמתיים למצוא את עיסור־ קיהם ובילויהם בבית, לא ברחוב. אין בירושלים כסאות על המדרכה הנקראים „בית קפה“. לעומת זאת רבות המסיבות וההופעות (גם מוסיקליות) הנערכות בב־ תים פרטיים. אם לא תראה בשעות הלילה אנשים ברחוב, אל תהיה בטוח שהם יש־ נים: הם שמתים ועלילים, אבל בבית. ואין שוליק יוצאת מהכלל הזה.

העבודה בגן הילדים של זרם העובדים אינה מכניסה הרבה: 45 ל־. לעומת זאת משמשת היא כגשר למטרה שהציבה שר־ ליק לעצמה: המשך הלימודים. פעם רצ־ תה שוליק ללמוד באמריקה (ומי לא רצה?) והכל היה מוכן, אלא שאז פרצה המלחמה. היום היא רוצה ללמוד בארץ. היא רוצה להתמחות בחינוך ילדים בגיל הרך, ודווקא בשלבים הגבוהים של מקצוע זה, ואין ה־ דבר כה קל. עדיין לא הוקם בארץ המור־ סד המתאים למטרה זו. בקרוב יוקם „מכון לאסקר לילדים קשי חינוך“, אולי תעבוד שם. זהו הענף שבו רוצה שוליק להתמ־ חות במיוחד. ילדים קשי חינוך — פי־ רושו של דבר הוא ילדים שמסיבות סוצי־ אלויות בעיקר נספלות אליהם בעיות שאי־ נן נחלתו של הילד הרגיל המתפתח בת־ נאים נורמליים. ואין צורך להוסיף כמה ילדים קשי חינוך מתחספים לנו כעת מדי־ שנה ועד כמה חשוב הוא הטיפול באלה דווקא.

בינתיים עושה שוליק דבר אחד: רוכ־ שת נסיון מעשי. מכשולים? גם מכשולים קטנים ורגילים יכולים להפריע, והדברים נסחבים בעצלתיים. קשה ללמוד וגם לע־ בור, אבל צריך. גם חוסר היציבות והבט־ חון עושים את שלהם. קשה לערוך תכ־ ניות, קשה להאמין ולהיות בטוח. ה„מחר“ האישי משקלו קטן מאוד, משקל נוצה.

ובסיכום: שוליק יודעת איזה מחר היא מחפשת, אך היא מחפשת אותו.

וער אחפש אה מאחר

שולמית רוצה ללמוד

מאת סופרנו אחאב יתר

ואפילו להתחיל באוניברסיטה: פסיכולו־ גיה, פדגוגיה, מקרא.

חדר קטן בבית הוריה: ספה, שולחן, כסאות, פרחים, ארון ספרים: פסיכולו־ גיה, פדגוגיה, בעיות הגיל הרך. שוליק אוהבת מאוד את מקצועה ומשתלמת בו בשעות הפנאי. יום יום, לאחר העבודה, היא יושבת ומכינה את מערך השעור ל־ מחר.

איך עברו עליה שנות המלחמה? בצבא, כמובן. שנתיים. קודם בגדוד „מוריה“, אח־כ כמפקדת פלוגת ח־ן בסרפנד (סגן משנה). 400 בנות גח־ל. היו אתן הרבה הרפתקאות. מעשה באחת, מהונגריה, ש־ היתה בהריון ולא ידעה היכן אבי הילד. שוליק הלכה לחפש אותו, ומצאה אותו (בסרפנד!). שוחחה איתו. הם התחתנו, של־ חו לה גלויות שנה טובה.

זה לא הכל. יום אחד ביקרה מפקדת הח־ן בפלוגתה (ביקורת הצניעות, האם אין גברים? וכו'). לאחר הביקור הוזמנה שר־ ליק לשיחה, ומשום מה דווקא באנגלית. ולאחר השיחה קיבלה שוליק פתק כל־ ש־ הוא למשרד הבטחון, אין יודע למה. היה זה בחודש מרץ, 1949. במשרד הבטחון אמרו לה: את נוסעת לאמריקה.

נסעה לאמריקה, לחדשים, במשלחת צבא־ הגנה לישראל. האמצעי — נאומים בלי סוף והופעות בפני ציונים, בלתי ציונים וסתם בני אדם. המטרה — לא קשה לנחש. אי־ פה לא היתה? בסנט, בבית הלבן, בס־ עודה החגיגית לנשיא וויצמן במלון המ־ פואר „ולדורף אסטוריה“. עברה את כל ה„סטייס“ מצפון לדרום, ממזרח למערב. בכל מקום „הביאה את בשורת הציונות והמדינה“.

וירגיניה מאיו היא „דחקה די סימפטיט ויפה, וצבעי הקולנוע לא מגזימים“. את

מצאנו אותה בגן הילדים בסימטת הח־ בשים, בירושלים. לבושה סינר ומסביבה קפצו וצווחו כמה תריסר תינוקות שזופים, בהירים או מנומשים. הפעוטות עטו על צלם המערכת (מי לא מכיר את מקסים מ„העולם הזה“?) והוא נאלץ ללחוץ על הדק המצלמה עד שכל פספוס היה בטוח שדמות דיוקנו תונצח בעתונים.

מתוך איכות התמונות. שוליק עם הטומיגאן בשמירה ליד מחסום בירושלים. מי לא עמד כך? — היו זמנים...

זמן מה המשיכה שוליק (כך קוראים לה) לשעשע את לקוחותיה, בנדניה: לפי תור צודק, כל אחד 20 נדנודים. ואחר הצהריים מצאנו אותה בדירתה.

שולמית קרינסקי, בת 21, ילידת ירוש־ לים. דור ששי בארץ (בינתיים היא מסת־ רקת, עוספת את עצמה במשהו ביתי, מכ־ נה תה עם שוקולדות). סיימה את לימור־ דיה התיכוניים בירושלים, ועם פרוץ המל־ חמה הצליחה לגמור את הסמינר לגננות.

ארבע קושיות באמריקה. סדר פסח במלון „ואלדורף אסטוריה“ בניו־יורק, בהשתתפות משלחת צ.ה.ל. והנשיא, חיים ווייצמן ואכן, היו אז קושיות עצומות!